

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 73 Pž-7461/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, Gorane Aralice Martinović, sutkinje izvjestiteljice, i Maje Bilandžić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica (Općina Zlatar-Bistrica), Kolodvorska 4/a, OIB 02267491884, odlučujući o žalbi MAJE ŠIMIĆ, OIB 47549266260, Zagreb, Fraterščica 60, ARIS 2000 d.o.o., OIB 06571045637, Zagreb, Fraterščica 60, NOVABELA GRUPA d.o.o., OIB 83565636972, Zagreb, A. Šenoe 3, i HRVOJA ŠIMIĆA, OIB 45735250142, Zagreb, Bleiweisova 27, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1135/2012-342 od 25. studenog 2019., u sjednici vijeća održanoj 14. siječnja 2020.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se žalba Maje Šimić, Zagreb, Fraterščica 60, Aris 2000 d.o.o., Zagreb, Fraterščica 60, Novabela Grupa d.o.o. Zagreb, A. Šenoe 3, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1135/2012-342 od 25. studenog 2019. u točki I. njegove izreke kao nedopuštena.

II. Odbija se žalba Hrvoja Šimića, Zagreb, Bleiweisova 27 protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1135/2012-342 od 25. studenog 2019. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1135/2012-342 od 25. studenog 2019.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem citiranim u izreci ove odluke Trgovački sud u Zagrebu odredio je iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika Destilerija d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica (Općina Zlatar-Bistrica), Kolodvorska 4/A, (točka I.a., I.b. i I.c. izreke rješenja) namirenje troškova stečajnog postupka i razlučnog vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb kako je to specificirano u točkama I.1. i I.2. izreke, te je odbijena prijava tražbine stečajnog vjerovnika Hrvoja Šimića iz Zagreba, od 22. listopada 2019. (točka II. izreke).

U tijeku postupka prvostupanjski sud je utvrdio da su predmetne nekretnine, koje čine stečajnu masu stečajnog dužnika, unovčene u ovršnom postupku Trgovačkog suda u Zagrebu

poslovni broj Ovr-240/16 za iznos od ukupno 997.489,50 kn te da su Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-240/16 od 21. prosinca 2017. dosuđene kupcu Hrvoju Mučnjaku iz Zagreba, Ulica grada Meinza 33, i trgovačkom društvu 1712 Analiza d.o.o. iz Zagreba, Andrije Žaje 63. Iz kupovnine ostvarene prodajom navedenih nekretnina pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-240/16 od 8. svibnja 2019. namireni su troškovi ovršnog postupka u iznosu od 5.242,88 kn (sudske pristojbe i plaćeni predujmovi za provedbu ovršnih radnji) na temelju čl. 106. st. 1. t. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08; dalje: OZ), tako da diobnu masu u ovom stečajnom predmetu čini iznos od 992.246,62 kn.

Na ročištu za diobu kupovnine od 21. studenog 2019. prvostupanjski sud je uvidom u zemljišnoknjižni izvadak za prodane nekretnine utvrdio da je na predmetnim nekretninama bilo zasnovano založno pravo u korist Raiffeisenbank Austria d.d. i Republike Hrvatske. Podneskom od 4. srpnja 2019. i na ročištu za diobu kupovnine održanom 21. studenog 2019., stečajni upravitelj zatražio je za stečajnu masu stečajnog dužnika troškove unovčenja predmeta razlučnog prava iz čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104/17), a koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 37. st. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 104/17) koji su mu i dosuđeni primjenom čl. 7. i 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba).

Razlučni vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d. predao je na ročištu za diobu specifikaciju svoje tražbine na dan 21. studenog 2019. koje je bilo osigurano razlučnim pravom, a iz kojeg proizlazi da tražbina razlučnog vjerovnika na dan 21. studenog 2019. iznosi sveukupno 4.316.014,36 kn. Predložio je da sud donese rješenje o namirenju kojim će se utvrditi da je preostalom kupovninom u iznosu od 884.962,52 kn podmirena tražbina razlučnog vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. i to prema sljedećem redu namirenja: 1) troškovi ovršnog postupka prema čl. 107. st. 5. OZ-a u iznosu od 124.424,604 kn, 2) kamate prema čl. 107. st. 4. OZ-a (od 21. prosinca 2014. do 21. prosinca 2017.) za Ugovor o kreditu broj 04001020203 i Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja broj 08025550014 u ukupnom iznosu od 580.398,40 kn, 3) preostale kamate prema čl. 107. st. 6. OZ-a (od 21. prosinca 2017. do 21. studenog 2019.) za Ugovor o kreditu broj 04001020203 u iznosu od 32.071,62 kn i za Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja broj 08025550014 djelomično u iznosu od 148.067,90 kn, a stečajni upravitelj učinio je nespornom specifikaciju tražbine razlučnog vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d.

Kako je iznos osigurane tražbine veći od postignute kupovnine, sud je odredio da se iz postignute kupovnine najprije namire troškovi stečajnog postupka u iznosu od 107.284,10 kn te da se s preostalim iznosom od 884.962,52 kn djelomično namiri razlučni vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d.

Stečajni vjerovnici Hrvoje Šimić, Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o. i Aris d.o.o. podneskom od 22. listopada 2019. (str. 1575.-1581. spisa) i na ročištu za diobu osporili su tražbinu razlučnog vjerovnika i razlučno pravo Raiffeisenbank Austria d.d., a podneskom od 19. studenog 2019. (str. 1693. spisa) osporili su tražbinu razlučnog vjerovnika i razlučno prav Republike Hrvatske.

Prvostupanjski sud je pozivom na odredbu čl. 110. OZ-a koja propisuje da osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja, ocijenio da stečajni vjerovnici Hrvoje Šimić, Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o. i Aris 2000 d.o.o. nisu osobe koje se namiruju iz prodajne cijene i zato nisu ovlašteni razlučnom vjerovniku iz bilo kojeg razloga osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja, jer to ne utječe na njihovo namirenje. Navedeno stoga što iz povijesnog zemljišnoknjižnog izvotka za predmetnu nekretninu proizlazi da navedeni stečajni vjerovnici nikada u svoju korist nisu imali upisano bilo kakvo založno pravo na predmetnoj nekretnini.

Nadalje, prvostupanjski sud obrazlaže da isti pravni položaj kao i stečajni vjerovnici Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o. i Aris 2000 d.o.o. ima i stečajni vjerovnik Hrvoje Šimić koji je podneskom od 22. listopada 2019. (str. 1656.-1657. spisa) prijavio svoju tražbinu u iznosu od 3.297.831,21 kn, navodeći da je osigurana razlučnim pravom nad 776.34/10000 dijela nekretnine zk.č.br. 5231/22 stambeni objekt u Zagrebu, Bleiweisova br. 27/29 i dvorište, površine 516 m², povezano sa vlasništvom posebnog dijela stambenog objekta i dvorišta – 4-sobni stan s nusprostorijama na IV. katu br. 401 sa 107,84 m² u planu označeno indigoplavom bojom, upisano u zk.ul.br. 16815, poduložak 41, k.o. Grad Zagreb, jer je bio u posjedu navedene nekretnine. Pravo na odvojeno namirenje svoje tražbine, kamata i troškova iz vrijednosti predmetne nekretnine temelji na odredbi čl. 72. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) te na odredbama čl. 82. st. 1. i čl. 83. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ).

Prvostupanjski sud je pozivom na odredbu čl. 72. ZOO-a koja propisuje da vjerovnik dospjele tražbine u čijim rukama se nalazi neka dužnikova stvar ima pravo zadržati je dok mu ne bude ispunjena tražbina i pozivom na odredbu čl. 82. st. 1. SZ-a koja propisuje da vjerovnici koji na nekom predmetu iz stečajne mase imaju kakvo založno pravo koje nije upisano u javnu knjigu, imaju, u skladu s ovim Zakonom, pravo na odvojeno namirenje svoje tražbine, kamata i troškova iz vrijednosti založnoga predmeta, u vezi s čl. 83. st. 1. t. 3. SZ-a koja propisuje da su s vjerovnicima navedenim u čl. 82. ovog Zakona izjednačeni vjerovnici koji pravo zadržanja imaju na temelju zakona utvrdio da vjerovnik Hrvoje Šimić nema faktičnu vlast na stvari, jer nije u posjedu predmetne nekretnine, a kako to proizlazi i iz zapisnika o ispražnjenju i predaji u posjed nekretnine Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-240/16 od 22. siječnja 2019. (str. 1659.-1663. spisa) iz kojeg je razvidno da je po sudskom ovršitelju u navedenom ovršnom predmetu iseljen iz predmetne nekretnine.

Protiv tog rješenja su žalbu izjavili Maja Šimić, Aris 2000 d.o.o., Novabela grupa d.o.o. protiv točke I. izreke rješenja i to zbog bitnih povreda odredaba materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te bitne povrede parničnog postupka i predlažu žalbu usvojiti i ukinuti pobijano rješenje te predmet vratiti na ponovan postupak.

Protiv citiranog rješenja žalbu je izjavio i Hrvoje Šimić i to zbog bitnih povreda odredaba materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te bitne povrede parničnog postupka i predlažu žalbu usvojiti i ukinuti pobijano rješenje te predmet vratiti na ponovan postupak.

Žalba Maje Šimić, Aris 2000 d.o.o. i Novabela grupa d.o.o. nije dopuštena.

Žalba Hrvoja Šimića nije osnovana.

Žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla prava na žalbu, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe (čl. 358. st. 3. Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ). Nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem sudac pojedinac prvostupanjskog suda, bez održavanja ročišta (čl. 358. st. 1. ZPP-a). Ako to nije učinio prvostupanjski sud, nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem drugostupanjski sud (čl. 367. ZPP-a).

Osobe koje se namiruju iz prodajne cijene jesu ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i općine, gradovi i županije po osnovi poreza i drugih pristojbi.

U smislu odredbe čl. 110. Ovršnog zakona osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja.

S obzirom na to da žalitelji Maja Šimić, Aris 2000 d.o.o., Novabela grupa d.o.o. nesporno nisu stranke u ovom postupku unovčenja nekretnina na kojima postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, niti osobe koje, kao stečajni i/ili razlučni vjerovnik, polažu pravo na namirenje iz iznosa ostvarenog prodajom, žalitelji nisu ovlašteni na podnošenje žalbe protiv rješenja o namirenju. S tim u vezi se ukazuje na odredbu čl. 125. st. 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), koja se, na temelju odredbe čl. 247. st. 1. SZ-a, primjenjuje kod prodaje nekretnina u stečajnom postupku u skladu s odredbama čl. 247. SZ-a, kojom je propisano kako protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

Slijedom navedenog valjalo je, na temelju odredbe čl. 367. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, odbaciti žalbu Maje Šimić, Aris 2000 d.o.o., Novabela grupa d.o.o. kao nedopuštenu i odlučiti kao u točki I. izreke ovog rješenja.

Hrvoje Šimić je podneskom od 22. listopada 2019. (str. 1656.-1657. spisa) prijavio tražbinu u iznosu od 3.297.831,21 kn navodeći da je osigurana razlučnim pravom nad 776.34/10000 dijela nekretnine zk.č.br. 5231/22 stambeni objekt u Zagrebu, Bleiweisova br. 27/29 i dvorište, površine 516 m², povezano sa vlasništvom posebnog dijela stambenog objekta i dvorišta – 4-sobni stan s nusprostorijama na IV. katu br. 401 sa 107,84 m² u planu označeno indigoplavom bojom, upisano u zk.ul.br. 16815, poduložak 41, k.o. Grad Zagreb (jednom od tri nekretnine obuhvaćene točkom I izreke pobijanog rješenja), jer je bio u posjedu navedene nekretnine. Pravo na odvojeno namirenje svoje tražbine, kamata i troškova iz vrijednosti predmetne nekretnine temelji na odredbi čl. 72. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) te na odredbama čl. 82. st. 1. i čl. 83. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ).

Iz stanja spisa i same prijave nesporno proizlazi da Hrvoje Šimić nema razlučno pravo koje je upisano u zemljišnoj knjizi.

Nadalje, žalitelj nije u posjedu predmetne nekretnine od 22. siječnja 2019. s obzirom na činjenicu da je po sudskom ovršitelju u ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 240/16 iseljen iz predmetne nekretnine na zahtjev ovrhovoditelja, ovdje razlučnog vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. niti se u tom postupku uspješno pozivao na pravo retencije. Žalitelj smatra da samo iz činjenice da je bio u posjedu nekretnine iz koje je po sudskom ovršitelju iseljen ima pravo retencije iz čl. 72. ZOO-a. Međutim, u slučaju kada vlasnik kao ovrhovoditelj potražuje stvar, a što je bio slučaj u ovom predmetu, a raniji posjednik tj. Hrvoje Šimić se poziva na pravo zadržanja, tada se primjenjuju odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12 i 152/14) kao *lex specialis* u odnosu na odredbe Zakona o obveznim odnosima o pravu retencije (čl. 72. do 75.) Stoga ovaj sud podupire stajalište prvostupanjskog suda o tome da žalitelj ne spada u kategoriju vjerovnika koji ima pravo zadržanja na temelju zakona koje bi mu dalo status osobe koja se namiruje iz prodajne cijene predmetne nekretnine.

Žalitelj Hrvoje Šimić je stečajni vjerovnik, te nije jedna od osoba koja se namiruje iz prodajne cijene prema pravilima ovršnog postupka pobrojana u čl. 105. OZ-a.

Stečajni vjerovnici se namiruju prema odredbama Stečajnog zakona, tek nakon što stečajni sudac nakon namirenja razlučnih vjerovnika preda preostali iznos stečajnom upravitelju.

Stoga žalitelj kao stečajni vjerovnik i nije bio ovlašten na ročištu za diobu kupovnine osporavati tražbinu založnom vjerovniku koji se namiruje iz prodajne cijene. Kako žalitelj nije bio ovlašten na ročištu za diobu kupovnine osporavati tražbinu založnom vjerovniku koji se namiruje iz prodajne cijene, to nije bilo osnove da se žalitelj pozivom na odredbu čl. 111. OZ-a upućuje na parnicu.

Stoga ovaj sud u cijelosti prihvaća stav izražen u pobijanoj odluci, a žalitelj neosnovano smatra da je prvostupanjski sud pogriješio jer je odbio njegov prijedlog, a niti ostali žalbeni navodi nisu doveli u pitanje pravilnost ni zakonitost pobijanog rješenja.

Stoga je žalbu valjalo odbiti i potvrditi prvostupanjsko rješenje primjenom odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a.

Zagreb, 14. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **17893-14b50**

Kontrolni broj: **00983-7df27-40016**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.